Lag
om ändring i räddningstjänstlagen (1986:1102);

SFS 1996:406
Utkom från trycket
den 4 juni 1996

utfärdad den 15 maj 1996.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 70 och 71 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102)[2] skall ha följande lydelse.

70 §[3] Om en utländsk fysisk eller juridisk person som saknar hemvist här i landet medverkar i en räddningsinsats i Sverige på begäran av regeringen, en kommun eller en statlig myndighet enligt 69 § skall staten i stället för den utländska personen ersätta skada som uppkommer i samband med

[1] Prop. 1995/96:37, bet. 1995/96:FöU4, rskr. 1995/96:237.
[2] Lagen omtryckt 1992:948.
[3] Senaste lydelse 1994:1722.

räddningsinsatsen för vilken den utländska personen annars skulle ha varit skadeståndsskyldig enligt svensk lag.

Staten skall även ersätta en utländsk fysisk eller juridisk person som saknar hemvist i Sverige och som handlar för biståndsgivarens räkning för personskada och skada på utrustning eller material som används vid biståndsgivningen, om skadan har uppkommit i Sverige i samband med räddningsinsatsen.

71 §[4] Staten får kräva tillbaka ersättning som betalats enligt 70 § första stycket av den som har vållat skadan uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet. För den som är att anse som arbetstagare skall dock ansvaret vara begränsat på det sätt som sägs i 4 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207).

Om rätt till återkrav för ersättning som har betalats för atomskada finns särskilda bestämmelser i atomansvarighetslagen (1968:45).

Om utländskt bistånd har begärts av en kommun, får staten av denna kräva tillbaka vad staten har betalat enligt 70 § eller enligt åtagande i internationella överenskommelser om sådant bistånd i den mån kostnaden jämte kommunens egna kostnader för räddningsinsatsen inte överstiger självrisken enligt 37 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

På regeringens vägnar

THAGE G PETERSON

Ann-Louise Eksborg
(Försvarsdepartementet)

[4] Senaste lydelse 1994:1722.